

Det vil sige, man går altså helt galt i byen, når man hævder, at traktatfæstelsen af charteret ændrer den gældende retstilstand i EU. Det er, som jeg siger: Der kommer ikke nye områder over. En domstol skal selvfølgelig altid fortolke lovene, hvis der er tvivl om dem, men de får ikke nye kompetencer i Domstolen.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Udenrigsministeren og jeg har jo før drøftet begreber, og jeg får lyst til at prøve at gøre begribeligt, hvorfor udenrigsministerens tale om suverænitets forekom mig fuldstændig meningsløs. Han nævner situationen med Kaj Munk, der skal spilles i Sønderborg, og så kommer der fra tysk side påbud om, at man ikke ønsker det. Var Danmark ikke i stand til at trodse det tyske påbud og spille Kaj Munk? Jo. Man havde suverænitets. Man ville blive udsat for pression, og man kunne også, som det skete 9. april, ende med at blive udsat for et angreb, men man havde retten over sit eget land, og det er det, der er suverænitets.

Det, udenrigsministeren taler om, er jo altså indflydelse eller magt, og det er da klart, at et lille land ikke har stor indflydelse eller magt.

Jeg vil så spørge: I EU-forfatningen får vi altså 2 pct.s indflydelse, det betyder 2 pct.s indflydelse i Europa, og det betyder 98 pct.s europæisk indflydelse i Danmark. Det er da en ophævelse af suverænitets. Det er denne sammenblanding af suverænitets og indflydelse, som jeg vil bede udenrigsministeren prøve at besinde sig på, for den er meningsløs, især når vi har at gøre med noget, der hedder en forfatning. Det er en grundlov.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er ikke nogen forfatning, det er en traktat, vi vedtager. Derfor kan vi også træde ud af den igen.

Jeg brugte et billede ved at sige: »Et lille land har historisk været under pres fra store naboer«. Det kan vi jo ikke være uenige om. Og det er da fuldstændig rigtigt, at man så kan kalde det indflydelse. Men indflydelsen fra de store naboer var så stor, at man ikke turde røgte suverænitets. Det kan vi også være enige om. Også f.eks. da Italien i 1935, eller var det i 1936, frabad sig, at fascisthymnen blev brugt i forbindelse med skuespillet »Sejren«. Da bøjede man sig også og fjernede fascisthymnen efter ordre. Sådan var

Danmarks suverænitets, og en indflydelse kunne på den måde underminere vores suverænitets.

Kl. 18.40

Men det afgørende er her, at Danmark jo suverænt selv har afgjort og kan afgøre, hvor vi ønsker at gå ind et overstatsligt samarbejde. Det gør vi, når vi mener, det giver mening. Det giver mening i forbindelse med miljøbeskyttelse f.eks., med bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet. Det giver også mening, hvis vi vil være sikre på i den nye globale konkurrence, at vi får sunde fødevarer ind fra de forskellige producenter af fødevarer. Det kan vi ikke bare klare selv ved at lukke grænsen, det kan vi klare ved at pulje afgørelserne.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg forstår ikke, at en så klart tænkende mand som udenrigsministeren kan sige sådan noget. Det er da klart, at vi ikke har stor magt, når vi er et lille land. Suverænitets betyder på den anden side, at vi kan udøve magten frit i vores land, men vi kan ikke hæve os over de sanktioner, udlandet kan benytte sig af, fordi vi bruger den, men det er dog suverænitets, at man har denne selvbestemmelse, mens det, der sker hos udenrigsministeren, er en sammenblanding af begreberne indflydelse og suverænitets.

Jeg vil jo nok sige, når nu udenrigsministeren siger, at vi frivilligt går ind i noget, at javist, men når det er sådan, at, som det hedder i artikel 6, forfatningen er den ret, der vedtages af Unionsinstitutioner under udøvelse af de beføjelser, der er tildelt denne, og har forrang frem for medlemsstaternes ret, så har vi jo da dermed opgivet den selvbestemmelsesret, der er suverænitets indhold.

Vi kan godt sige, at vi har fået indflydelse på, hvad der sker på Sicilien og andre steder, men vi har opgivet at være enebestemmende vedrørende det, der angår Danmark.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Ja, det har vi opgivet i de områder, hvor vi finder, at vi får mest ud af at træffe beslutningerne sammen med andre og have fælles regler som f.eks. grænseoverskridende kriminalitet, som f.eks. miljø. Det kan ikke standses ved den danske grænse, miljøforurening fra luften og fra vandet. I øvrigt bliver Nordsøen forurenede af den tyske Elb, så det nytter ikke noget, vi bare siger, at vi ikke har nogen forurening i Danmark.